

6

„Ty pracuješ s Heather!“ zvolal Lowell. „To ti megazávidím.“

„Vidíš, a to ses mohl na tu brigádu přihlásit sám,“ opáčila Rose.

Lowell nasadil znechucený výraz. „A pracovat v hospici? Ne, děkuju.“ Stiskl na rádiu tlačítko pro vyhledávání, ale ať to zkoušel kolikrát chtěl, z reproduktorů dál vyli Jonas Brothers. „Jestli nemůžu měnit stanici,“ pronesl, „tak to mezi námi asi nebude fungovat.“

Rose se také pokusila stisknout tlačítko, i když by nikdy nepřiznala, že jí ta píseň nevadila. Navíc to, že by nemusela Lowella všude vozit, by nebyla taková životní ztráta, jak si představoval.

Auto dostala před třemi dny od svého táty.

„Jako fakt?“ řekla a zírala na popelavě hnědou věc zaparkovanou napůl na zarostlém trávníku a napůl na popraskané příjezdové cestě. V New Yorku Rose neznala nikoho, kdo by měl auto. Ani bohaté děti z Upper East Side, které v posledním ročníku jako bránu do dospělosti platily balík za soukromé lekce řízení. Rose si udělala řidičák jen proto, že ho měly její kamarádky, ne proto, že by doopravdy chtěla řídit.

„Jako fakt,“ potvrdil táta. „Ale ber to jako zálohu. Pořád očekávám, že ho z půlky zaplatíš.“

„Pamatuješ si, jak jsi dostával zálohy na knihy?“ zeptala se Rose a poplácala ho po rameni.

Táta si dlouze povzdechl. „Jen matně.“

Toyota Corolla byla starší než Rose a měla tři předchozí majitele, ale táta byl na svůj nákup velmi pyšný. „Vím, že jsi byla statečná a celý minulý týden jsi chodila všude pěšky, ale teď, když máš brigádu, budeš potřebovat lepší způsob dopravy. A zasloužíš si to. Práce v hospici je záslužná činnost.“

Rose přikývla, nechtěla pokazit křehký okamžik přiznáním, že její nová práce není vůbec tak těžká ani depresivní. Zatím odpracovala tři směny a většinu času strávila doplňováním zásob na regálech a ukládáním dokumentů do správných skříněk. Taky se skamarádila s jedním z pacientů, panem Davisem. Začalo to tím, že mu dolévala vodu do džbánu, když mu došla, a nakonec Rose sebrala odvalu a zeptala se ho, jestli by mu mohla namalovat portrét. Poslední směnu z velké části strávila sezením u postele pana Davise a kreslením, zatímco její model si stěžoval na nejnovější účes svého vnuka. Doce-la ucházející způsob, jak si přijít na patnáct dolarů za hodinu.

Otec pomáhal Rose oprášit základy řízení a snažil se neomdlávat na sedadle spolujezdce pokaždé, když sešlápla plynový pedál. Ačkoli Rose stále chovala vůči otci určitou zášť za to, že ji přestěhoval do Meadow Falls, žhavé uhlíky jejího hněvu v podobných chvílích mírně pohasínaly. I když ji otravoval s kontrolou bočních zrcátek a používáním blinkrů, Rose si uvědomovala, že máma je o několik časových pásem jinde, zatímco táta sedí jen o sedadlo dál.

Rose Lowella upozorňovala, že ještě není úplně vyježděná, ale zřejmě byl ochotný svěřit svůj život do jejích rukou výměnou za to, že nebude potit krev při jízdě na rezavém kole.

Lowell sklopil stínítko a naklonil hlavu k zrcátku. Špičky ukazováčků zmáčkl pupínek na bradě. Byla to jen malá boule, ale zdálo se, že Lowell byl odhodlaný se jí zbavit dřív, než se z ní stane hora.